

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 14. Epistolæ Papæ ad Imperatorem & Patriarcham Constantinopolim
datæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

vindicandi. Scripsit etiam Papa literas ad Principem Antiochenum, ad Magistros Templi & Hospitii Hierosolymitani, Aimerico Regi faventes, & quia complures Latini, Terræ sanctæ incolæ, abibant, prætextu implendi edita vota, quibus se ad alia loca sacra visenda obstrinxissent, his licentiam ibi manendi dispensavit, ne Palæstinam suo auxilio destituerent; quin etiam pecunias, quas itineri impensuri fuissent, in stipendia militum, & reparandas munimentorum ruinas conferrent.

Sæcul. XII.
A.C. 1199.

§. XIV.

Epistolæ Papæ ad Imperatorem & Patriarcham Constantinopolim datæ.

Alexius Angelus Imperator, comperta Innocentii Papæ III. electione, missis cum pretiosis muneribus Legatis, rogavit, ut invicem ipsum Legatione honoraret. Misit Papa Albertum Subdiaconum & Albertinum sibi a secretis Notarium cum Epistola, cujus summa hæc erat: *Boni consule, cum tibi sincere aperio, quantum ego obstupescam, & quantum sit populorum Christianorum murmurantium strepitus, quod hucusque haud sane ut debebas ad liberandam de jugo Infidelium Terram sanctam auxilia contuleris,*

Gest. Innoc. n. 60.

1. ep. 353.

Sæcul. XII.
A.C. 1199.

levis, quamvis nemo te magis commode potuisset, cum nullus Principum te magis propinquus hostibus regnet, & tuis opibus ac potentia Crucis Domini inimicos longe superes. Sed aliud præterea est, de quo Christiani conqueruntur, non contra te modo sed etiam contra Ecclesiam Romanam, quæ erratum dissimulare videtur; illud videlicet, quod Graeci, licet Ecclesia una sit, ab Unitate sacrae Sedis discedentes, aliam sibi Ecclesiam finxerint (). Itaque hortatur Pa-*

(*) Dieser Satz, den hier Pabst Innocentius wider die leichtfertigen Griechen anziehet, ist gründlich und unwiderleglich. Denn wo die Gemeinschaft und Einigkeit nicht ist, da kann die wahre Kirche Christi unmöglich seyn. Darum ist der Gedanken einiger Protestanten, als Mosheims und Bindheims, Mitleidens würdig, wenn sie ein allgemeines Recht der Protestanten schreiben wollen; da doch in den protestantischen Kirchen, als bey den Reformirten, bey den Lutheranern in Deutschland, bey den Holländern, bey den Schweizern, bey den Russen (denn die deutschen protestantischen Fürsten glauben es sey keine Sünde, sich zu der moscowitischen Religion endlich zu bekennen) nichts allgemeines gefunden wird; als etwan die heilige Schrift, welche eine jede aus obbemeldten Kirchen in einem andern und willkürlichen Verstande ausleget, und keine aus allen verbunden ist, die Meynung einer andern anzunehmen.

pa, ut Christianis in terra sancta periclitantibus succurrat, & Græcos ad unitatem & concordiam Ecclesiasticam reducere conetur. *Secus vero, subjungit, quamvis non sine maximo animi dolore durius quidquam de te decerneremus, nihil tamen, ne quod officii nostri ratio postulat faciamus, avocare nos poterit.*

In alia Epistola, de eadem causa ad Patriarcham Constantinopolitanum data, Innocentius unitatem Ecclesiæ & S. Petri Primatum acriter defendit.

1. ep. 354.

Alexius Imperator, Epistola mense Februario Indictione secunda, nempe anno millesimo centesimo nonagesimo nono, ad Papam data, respondens, profitetur, haud modice se moveri exprobratione, quod pauca hucusque ad vindicandam Terram sanctam contulisset.

ap. Innoc.

2. ep. 210.

Verum dicit, tantæ felicitatis tempus necdum advenisse, timereque se, ne obluetur voluntati Numinis, peccatis Christianorum adhuc irascentis. *Major est, ait, nostrorum animorum Divisio, quam ut unum omnes velimus, & interim nullus belli successus sperandus.*

Non ignoras, Fridericum Regem Germaniæ ditionibus meis vastitatem intulisse, postquam tam solemniter jurasset, innoxium fore militis transitum.

Quo pacto auxiliari gentibus potuissem, mihi tam infensis? me igitur dimisso, illos

los

Sæcul. XII. *los increpa, qui simulantes se pro Christo laborare, contra Dei voluntatem agunt.* De reconciliatione Ecclesiarum dicit Imperator; facillimum fore negotium, nisi animorum discordia obstaret, & si Prælati prudentiam carnis abjicerent. Ut vero res tanta perfici possit, hortatur Pontificem, ad convocandum Concilium, cui Ecclesiam Græcam certo interfuturam promittit.

Catalog. jus. Græc. R. p. 303. Sup. n. 24.

ap. Innoc. 2. ep. 208.

Res Ecclesiæ Græcæ.

In Cathedra Patriarchali Constantinopolitana tunc sedebat Joannes Camaterus, antea ejusdem Ecclesiæ Diaconus & Chartularius, qui anno superiore millesimo centesimo nonagesimo octavo Georgio Xiphilino successerat, postquam Sedes, ob absentiam Imperatoris Alexii, duobus mensibus vacasset. Hic Patriarcha, ad Epistolam Innocentii Papæ respondens, in exordio zelum ejus laudat, quo concordiam Ecclesiarum revehit exoptat. Tum speciem dubitantis præbens, quæ Romanis objicienda habebat, humanissime exponit, & quærit, qua ratione Ecclesia Romana universalis esse possit, cum dentur aliæ particulares? & quomodo Mater omnium Ecclesiarum dicatur, cum omnes ceteræ ab Ecclesia Hierosolymitana originem ducant? Ad illud vero, quod Papa Græcorum culpæ adscriberet, divisam fuisse Ecclesiam, affirmat Patriarcha, Græcos dicentes,
S. Spi-

S. Spiritum a Patre procedere, verbis Sæcul. XII.
 Jesu Christi, Symbolo Niceno, & alio- A. C. 1199.
 rum Conciliorum, quæ Pontifices Ro-
 mani recipiunt, inhærerere. Ita tacite
 Latinos accusat, quod Schismatis aucto-
 res essent.

Respondit Papa, data proluxa Epistola, ^{2. ep. 209.}
 duodecima Novembris anno millesimo ^{& Gest. Inn.}
 centesimo nonagesimo nono, in qua pri- ^{u. 61.}
 mum fuse probat Primatum sacræ Se-
 dis auctoritate Dei ipsius institutum, &
 oblata occasione dicit, quod solus S. Pe-
 trus non solum omnia, sed etiam o-
 mnium hominum peccata remittere
 possit.

Videlicet, ut istud in meliore sensu
 accipiamus, quod solus Jurisdictione in
 totam Ecclesiam præditus sit. Solvens
 deinde quæstiones a Patriarcha motas,
 dicit, Ecclesiam appellari universalem
 duplici modo; primo, quod ex omnibus
 Ecclesiis constituatur, atque in hoc sen-
 su in Græcia Catholicam nominari. *In*
isto itaque sensu, ait, Ecclesia Romana
non est universalis, sed Ecclesie univer-
salis pars existit; at in eo est univer-
salis, quod omnes Ecclesias sibi subditas
babeat. Ad illud, quod Patriarcha Con-
 stantinopolitanus dicebat, Hierosoly-
 mam esse Matrem omnium Ecclesiarum,
 respondet Papa iterum adhibens dupli-
 cem distinctionem, & *Hierosolyma, in-*
 quit,

Sæcul. XII. quit, *Mater est, si temporis, Roma autem,*
 A.C. 1199. *si Dignitatis ratio consideretur, sicut*

S. Petrus Primatum obtinuit potius quam
S. Andreas, qui prior quam Petrus Je-
sus Christum secutus fuerat. Hieroso-
lyma Mater est Fidei, sed Roma Mater
est Fidelium; sicut Ecclesia Mater est
Fidelium universalis, quamvis etiam Sy-
nagoga Ecclesiæ Mater dicatur, quia eam
tempore præcessit, & ex ea Ecclesia
nata est. Præterea dicit Papa, animo
se constituiffe, Concilium Generale
convocare, ad quod Patriarcham invi-
tat, vultque, ut quod Imperator promi-
sit, vel ipse Patriarcha vel ipsius nomi-
ne præcipui aliquot Græcæ Ecclesiæ Præ-
sules veniant. Si detrectarent, fore, ut
ad Censuras Ecclesiasticas contra Impe-
ratores, contra ipsum & Ecclesiam Græ-
cam adhibendas compelleretur. Simul
etiam Papa in Responsoriis ad Alexium
Imperatorem refutabat causam, quam
obtendebat, ne Christianis in Terra san-
cta opitularetur, dicens, necdum adve-
nisse statutum a cælo tempus, quasive-
ro ei arcana Dei consilia fuissent reve-
lata. De Concilio idem perscribebat
addita illa, quam in Epistola ad Patriar-
cham adjecerat, comminatione.

2. ep. 211.
 Gest. n. 60.

Imperatorem & Patriarcham, acce-
 ptis his Epistolis, cum per Interpretes,
 quid continerent, intellexissent, pœni-
 ten-

Sæcul. XII.
A.C. 1199.

tentia subiit eorum, quæ scripserant, & Imperatorem quidem, quod promississet, Græcos ad Concilium, a Papa convocandum, mittere, eosque deinde ad Concilii Decreta servanda compellere, Patriarcham vero, quod de obedientia a se Romano Pontifici debita convictum se sentiret.

Postquam diu deliberatum, scripsit Papæ Imperator, quod si Concilium in Græcia celebrari juberet, ubi quatuor prima Concilia fuissent congregata, Ecclesiam Græcam Legatos eo esse missuram. Tum ad altiora deflectens in illa Epistola probare conatur, Imperium esse supra sacerdotium. Quibus Papa contraria argumenta opposuit in hunc ferme modum :

Affers nobis S. Petri auctoritatem *Gest. n. 63.*
dicentis: *Subjecti igitur estote omni creaturæ propter Deum, & reliqua. Unde inferre vis, Imperium tam Dignitate quam Potestate supra sacerdotium esse. Ex his verbis: subjecti estote, inferre, sacerdotium esse inferioris ordinis, & ex illis: Regi tanquam præcellenti; Imperium esse eminentioris potestatis. Porro ex illis verbis: Ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum, inferre, Imperatori Jurisdictionem, quin & potestatem gladii in Sacerdotes æque ac in Laicos esse. Verum enimvero, si perso-*
Hist. Eccles. Tom. XVIII. M m nam

1. Pet. 2. 13.

Sæcul. XII. *nam loquentem, illos, quibus loquitur, &*
 A.C. 1199. *vim verborum recte pensasses, ea haud*
 De Majorita. *sane ita explicasses. Apostolus scribe-*
 re & Obe- *bat hominibus sibi subjectis, atque eos ad*
 dientia. *humilitatis virtutem excitabat. Si enim sacerdotium omni Creaturæ subji-*
cere voluit, sequitur, mancipiis vilissi-
mis competere sacerdotibus imperare.
Quod spectat ad sensum illorum verbo-
rum: Regi tanquam præcellenti, non
denegamus Imperatori supremam potestatem, quoad temporalia, sed tantum in eos,
qui res temporales ab eo accipiunt. Por-
ro Pontifex suprema potestate gaudet in
spiritualibus, quæ tantum temporalibus,
quantum anima corpore, præstant. Quod
sequitur: ad vindictam malefactorum &c.
id non ita accipiendum est, quod Rex pot-
estatem gladii in omnes malos acceperit,
sed solum in eos qui gladio abuten-
tes ejus Jurisdictioni subjiciuntur, se-
 Matt. 26. 52. *cundum verba Servatoris: Omnes, qui*
acceperint gladium, gladio peribunt. Ne-
mo enim alterius servum judicet.

Pontifex illa deinde adducit, quæ ad
 Jere. I. 10. *Jeremiam diriguntur: Constitui te bo-*
die super Gentes & Regna, ut evellas &
destruas, ædifices & plantes. Eaque
tanquam Sacerdoti dicta esse putat,
quamvis ex iis, quæ in sermone sequun-
tur, pateat, de nulla re alia quam de
Missione prophetica agi. Tum Papa in
 illa

illa Epistola sic prosequitur: *Illud quo- Sæcul. XII.*
que te scire oportebat, Deum in cælo A. C. 1199.
creasse duo magna Luminaria, ut unum
præsit diei & alterum nocti. Nempe
Deus posuit in Ecclesia duas magnas Di-
gnitates Sacerdotalem & Regiam; qua-
rum una præst rebus spiritualibus, alte-
ra corporeis, unde inter ambas tanta est,
quanta inter solem & lunam differentia.
Si ad hæc animum advertisses, neutiquam
aquo animo ferres, Patriarcham Con-
stantinopolitanum ad lævam prope sca-
bellum pedum tuorum assidere, cum a-
lii Reges Episcopis assurgant, eosque in
sedibus apud se acquiescere jubeant. Ex C. solita. 6.
hac Epistola celebratissima illa Decreta- Extra de
lis excerpta est, quæ de Potestate Sa- Major. &c.
 cerdotii supra Imperium argumenta
 continere creditur; sed Lector genui-
 num Scripturarum sensum edoctus ju-
 dicet, an, vel quanta vis, hisce argu-
 mentis insit, præsertim Allegoriæ de
 duobus luminaribus, quæ eodem jure
 quo profertur rejici potest. Nam vera
 Ecclesiæ potestas multum solidioribus
 fundamentis, quam hujusmodi allusio-
 nibus, nixa est.

Bulgaros, per annos ferme centum
 Græcis subjectos, ab Imperatore Isaacio
 Angelo deficientes, ejus frater Alexius
 Angelus armis compescere non value- *Nicet.*
 rat. Illa tempestate in Bulgaria rerum *Isaac. III.*
 M m 2 potie. n. 3. 8.

Sæcul. XII. potiebatur Joannes seu Joannicius, qui
 A. C. 1199. a suis Imperator dicebatur, titulis & fa-
Alex. II. n. 3. Cang. famil. p. 318. stu Græcorum, quorum mores hi Bar-
bari studiose imitabantur. Ut ergo no-
vum Imperium firmaret, coronam a
 Romano Pontifice accipere, populum-
 que suum eo modo, quo Græci, diu a
 Latinis divisum, Ecclesiæ Romanæ uni-
 tati reddere cupiebat. Quod ubi ad
 Innocentii Papæ aures pervenit, misit
 ad eum Dominicum Archipresbyterum
 Brundusinum, Græcæ linguæ gnarum,
 & deferentem literas, in quibus Papa,
 postquam ei successum armorum & sa-
 lutarem in Ecclesiam Romanam devo-
 tionem gratulatus est, rogat, ut istud ne-
 gotium cum Dominico pertractet, pro-
 mittitque se Legatos, viros ampliore
 Dignitate eximios, in Bulgariam dire-
 cturum esse. Quod demum post annos
 tres executus est.

§. XV.

Concilium in Dalmatia.

Zupanus Magnus Servia, missis ad In-
 nocentium Papam Nunciis, Lega-
 tum ad se dirigi petierat, qui Regionem
 suam ad præstandam Ecclesiæ Romanæ
 obedientiam institueret, sibi que coro-
 nam Regiam conferret. Zupani Digni-
 tas apud hos populos Regiæ proxima
 erat.

Gest. Inn.
n. 79.